

[Indenrigsministeren.]

ændringer i andre bestemmelser i loven, således at disse blev bragt i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser i rigsdagsvalgloven. Således foreslås i lovens § 15, stk. 3., optaget en bestemmelse om, at der tilkommer valgstyrene og de tilforordnede vælgere et vederlag af 25 kr. for deres virksomhed på valgdagen. Endvidere er § 19 foreslået ændret, så at tiden for afstemningen bliver den samme som ved valg til rigsdagen, og der er i § 20 foreslået indsat en bestemmelse om, at vælgere, der på grund af manglende førighed eller af lignende årsag ikke kan bevæge sig ind i stemmelokalet, vil kunne afgive stemme umiddelbart udenfor lokalet. Bestemmelsen om de blinde vælgere er blevet udvidet til også at gælde svagsynede.

Endelig er der i ændringsforslaget til § 52, stk. 2 b, optaget en bestemmelse om, at også vælgere, der på grund af varetagelse af offentlige hverv er nødsaget til at opholde sig udenfor kommunen, kan indsende deres stemmeseddel til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor de er stemmeberettigede.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg henviser til den korte tid, der er tilbage inden kommunevalgene, anbefale forslaget til det høje tings velvillige, og jeg må bede om meget hurtige behandling.

Hans Hansen: Det foreliggende lovforslag kan man dele i to dele, først den, som den højtærede minister lige nu nævnte, med bestemmelser, der er enslydende med dem, der står i rigsdagsvalgloven. Disse ændringer hilser jeg med stor tilfredshed, da det er indlysende, at det er af stor betydning for vælgerbefolkningen, at man i begge valglove har de samme bestemmelser angående afstemningstider, og at der er ensartede bestemmelser for dem, der kan indsende stemmeseddel pr. brev, og ligeledes for dem, der på grund af visse legemlige mangler ikke kan opfylde valglovens bestemmelser helt. Jeg vil gerne takke den højtærede minister for disse ændringer.

Der er en anden ting, som jeg ikke kan undlade at sige; det drejer sig om noget, der er stærkt fremme netop i denne tid. I 1948, da man ændrede rigsdagsvalgloven, fik man den bestemmelse ind angående tilflyttere, at de automatisk, når de fik deres flyttebevis, blev optaget på rigsdagsvalglisten. Det kan have gjort, at mange af dem, der er flyttet, har ment, at det gik på samme måde med hensyn til den kommunale valgliste. Men det gør det jo ikke. Her skal man

søge om det, og man ser af avisreferater i denne tid, hvor få det er, der har søgt af det antal tilflyttere, man har haft i den pågældende kommune. Der vil være grund for den højtærede indenrigsminister til at tænke på dette spørgsmål, så at vi i den kommunale valglov kan få lignende bestemmelser, som vi har i rigsdagsvalgloven.

Den anden del af lovforslaget omhandler opstilling til amtsrådsvalgene, og her er det venstre har fremsat et forslag, hvorved man ved personlige stedfortrædere i nogen måde mener at kunne råde bod på den skavank, der har vist sig ved opstillingen af de mange lister. Og det skal indrømmes, at det har været galt. Forholdet er det, at mange partier har opstillet 4, 5 og 6 lister indenfor et amt ved amtsrådsvalgene, og det gav, som indenrigsministeren sagde, anledning til mange fejltagelser, hvilket er let forståeligt, når en stemmeseddel, som det bestemmes i loven, skal indeholde alle kandidaternes navne. Der er måske i sådanne amter — den højtærede indenrigsminister nævnte et amt med 19, der er andre amter, der kommer tæt derop imod med 18 og 17 lister — kandidatlistor eller stemmesedler med navne på 200—300 personer. Man vil derfor forstå, at det for mange vælgere er vanskeligt, når de kommer ind i stemmerummet og nu skal finde denne Jensen eller Pedersen, som de vil stemme på, og der så findes en 20—30 stykker af det navn på en sådan lille avis, som de får stukket ud. Det er forståeligt, at mange har gjort det på den nemme måde, at de har rullet stemmesedlen sammen og er gået ud og har afleveret den blank. Der blev ved sidste valg afgivet mere end 25 000 blanke og ugyldige stemmesedler ved amtsrådsvalgene, medens der i de tilsvarende områder i Danmark ved sognerådsvalgene kun blev afgivet lidt over 4000 ugyldige og blanke stemmesedler. Der blev altså afgivet seks gange så mange ugyldige og blanke stemmesedler ved amtsrådsvalgene, og det må tilskrives denne form, som man havde med at opstille de mange navne.

Jeg er ikke sikker på, at den løsning, man her har fundet, er den rigtige. Jeg tror, det mest rationelle ville være, hvis man ganske simpelt strøg bestemmelsen om overhovedet at have navne på stemmesedlen ved amtsrådsvalgene. Det ville lette det ganske betydeligt. Når man erindrer, at man i § 41 har en bestemmelse om, at for at kunne forrykke rækkefølgen på en kandidatliste skal en kandidat have opnået fordelingstallet, og at fordelingstallet ved amtsrådsvalgene i 1946 gik helt op til ca. 7000, så vil man